

Společenství dospívajících a čerstvě dospělých

kontaktní email: oli.hajkova@gmail.com

kontaktní telefon: 604207787

webové stránky: rkfliboc.cz/dodo

Text k desátému setkání

Křížová cesta

Během doby postní, na desátém a jedenáctém setkání, krátce přerušíme naše putování po vyznání víry a během desátého setkání se společně pomodlíme křížovou cestu, abychom pak na jedenáctém setkání společně hledali způsob, jak nejlépe prožít letošní Svatý týden a především Velikonoční triduum. Nejprve jsem si vypůjčila a vám předkládám krátké zamyšlení o tom, proč se vlastně modlit křížovou cestu (převzalo z úvodu modlitby křížové cesty Jeho rány nás uzdravily od Vojtěcha Kodeta). Pak následuje modlitba křížové cesty, kterou se budeme společně modlit a nakonec si ze setkání každá odnesete jednu modlitbu křížové cesty domů (každá pro sebe osobně a každá jinou :-))

Již dva tisíce let nás posiluje jistota víry, že na život nejsme sami. Těsně před svým návratem k Otci přislíbil Pán Ježíš svým učedníkům: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20).

Tím ale řekl totéž i všem generacím věřících, vždyť on žije a je „stejný včera i dnes i navěky“ (Žid 13,8). Každý z věřících v Krista na sobě může zakoušet jeho věrnost tomuto zaslíbení; stačí, že se mu s vírou otevře a spolehne se na něj.

Modlitba křížové cesty potom není jen příležitost, jak si uvědomit, že náš život je plný temných a bolavých skutečností; to víme i bez ní. Je to především jedinečný způsob, jak vědomě propojit to těžké v našem životě s Kristem a s mocí jeho lásky, jak si uvědomit a prožít, že na životní těžkosti nejsme sami. Je tu Pán, který se nás chce ujmout a provést nás každým údolím smrti (Ž 23,4), dát nám i v temnotě našeho prožívání zakusit svoji přítomnost. Vždyť pro něho „žádná tma není temná; noc jako den svítí, temnota je jako světlo“ (Ž 139,12)

Žít v Ježíšově přítomnosti však neznamená pouhé vágní vědomí toho, že Bůh někde je a nějak o nás ví... Svým vtělením s námi Ježíš navždy spojil svůj život, a to tak intenzivně, že všechno, co žijeme, prožívá spolu s námi. Říká to zřetelně ve svém podobenství o posledním soudu (Mt 25,31-46), kdy se ztotožňuje s hladovými, žíznivými, s těmi, kteří jsou na cestách, kteří trpí nouzí, nemocí a pronásledováním. Jako by nám tím chtěl říci: „Byl jsem s tebou, když jsi měl hlad, když jsi byl nemocný, když jsi trpěl samotou a úzkostí, když jsi byl nespravedlivě osočován...“

On je s námi jinak než ostatní lidé. Naši bližní jsou s námi jakoby „zvenčí“. Snaží se nás pochopit, potěšit, podat nám pomocnou ruku. Avšak Ježíš, který přebývá v našich srdcích, je s námi „zevnitř“. To je úplně jiná úroveň a kvalita sdílení, lásky a pomoci. Není s námi jako ten, kdo nás na chvíli navštíví a projeví svůj soucit, nabídne pomoc, a pak se vrátí domů, ke svým starostem a ke své práci. Ježíš s námi spojil svůj život naprosto a navždy: my jsme v něm a on je v nás, tedy všechno, co prožíváme, prožívá s námi. Rozumí nám zevnitř, vždyť jsou to naše starosti, trápení, naše nemoci a bolesti, které na sebe vzal - jakožto zaslíbený Boží služebník, muž bolesti, znalý

utrpení (srov. Iz 53,3-5). Právě proto, že náš Pán prošel křížovou cestu před námi, neboli prošel utrpením ve všech možných podobách, je nám i v našem trápení blízko a rozumí nám. Jak říká Písmo: „Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy se nedopustil hříchu“ (Žid 4,15).

To je pro nás důvod, proč si nezoufat ani v těžkých situacích života a proč nepropadat beznaději při pohledu na stav světa kolem nás. Právě Kristova přítomnost v našem životě je cestou, jak dobře projít i obdobími nesnadnými, jak neztratit naději v životních zkouškách. Ale nejen to, cílem není těžkosti pouze dobře „zvládnout“ - ve spojení s Kristem může být všechno těžké, co prožíváme, Boží mocí proměněno v životodárnou zkušenost. Pokud se svými slabostmi a dokonce i selháními přijdeme k Pánu, mohou se stát prostorem pro vyhlídání nové milosti (srov. Řím 5,20). A v neposlední řadě - ze zkoušek můžeme vyjít proměnění my sami, tak jako náš Pán, kterého Duch vyvedl na poušť, kde byl pokoušen, ale z poušti se vrátil plný Boží moci (srov. Lk 4,14). Díky jeho vítězství nad zlem a nad smrtí se tedy může i každé naše trápení stát cestou a mít v našem životě hluboký smysl.

Ježíšovo utrpení a jeho cesta skrze lidskou bolest a slabost, ve které se zjevila nesmírná „Boží moc a Boží moudrost“ (srov. 1Kor 1,23-24), je základní cestou k pochopení a proměnění našeho života. Není divu, že apoštol Pavel zvolil velmi radikální vyjádření: „Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného“ (1Kor 2,2). V Ježíšově utrpení nejde o božské divadlo, ale o zjevení velikosti Boží lásky k nám: zde trpí Bůh pro člověka, skrze utrpení nás vykupuje a svým utrpením se ztotožňuje s každým trpícím.

Tím pro nás také otevřel cestu záchrany skrze naši slabost. To, co ze slabosti v jakékoli podobě dělá něco negativního a nepřijatelného, je především nepřítomnost Boha, naše vzdálenost od zdroje milosti a lásky Boží, uzavřenost do nás samotných. Křížová cesta může být tedy jedinečným nástrojem, jak se ještě úžeji spojit s Kristem a zakusit milost uzdravení. Na Něm se naplnilo starozákonní proroctví: „Jeho rány nás uzdravily“ (Iz 53,5; 1Petr 2,25). A tyto rány mají moc nás stále uzdravovat a proměňovat.

Snad zbývá dodat, proč v křížové cestě rozjímáme i nad zastaveními, která nejsou doložena svědectvím Písma. Odpověď je prostá: sám lidský život vytvořil tato zastavení, ve kterých lidé nechtěli zůstat sami. Dnes už nejsme schopni zrekonstruovat Ježíšovu cestu od Piláta až na Golgotu přesně krok za krokem. Ale zastavení, která vytvořila křesťanská tradice, jsou vyjádřením víry, že Ježíš je s námi v každé situaci, i když to necítíme, a že může všechny těžké chvíle našeho života proměnit svou mocnou přítomností.

Modlitba křížové cesty je tedy příležitost, abychom ho na své vlastní cestě rozpoznali; ne jako toho, kdo stojí mimo nás, kdo sleduje, jak ji zvládáme, ale kdo žije, raduje se a trpí v nás. Je to příležitost pro setkání s ním ve vlastním srdci, které často bývá životními trápeními sevřené, neschopné přijmout lásku Boží ani lidskou.

Křížová cesta se svatou Terezií z Avily

(převzalo z bosekarmelity.cz)

V každém zastavení se nejprve zamyslíme nad Biblickými texty – jedním ze Starého a jedním z Nového Zákona a poté nad jedním textem z děl sv. Terezie z Avily.

Úvod

Křížová cesta je cestou života. Kříž je středem tajemství spásy, přemíry Boží lásky, lásky Boha, který nás miloval tak, že nám daroval svého Syna. Když následujeme Krista, jdeme znovu cestou bolesti, která vrcholí v radosti, cestou ukřižování, které připravuje vzkříšení, cestou smrti, která se proměňuje v život.

Konejme tuto křížovou cestu ve společenství církve, v níž se neustále obnovuje mučednictví Mistra a Ženicha. Boží slovo, hlas svěťice, Terezie od Ježíše, a liturgická modlitba nám pomohou prožít milost tajemství pašijí.

Biblický text:

Je to milost, jestliže někdo snáší bolest a trpí nezaslouženě s vědomím, že to od něho Bůh žádá. Jakápak by to byla sláva, kdybyste snášeli rány za to, že jste jednali špatně! Když děláte dobře, a přesto musíte trpět, je to milé Bohu. K tomu jste přece byli povoláni. Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. (1 Petr 2,19-21)

Text sv. Terezie:

Patříme-li mezi přátele Ukřižovaného, nemůže v tomto životě chybět kříž, i kdybychom se o to sebevíc snažili. Skutečný přítel, se kterým musíme počítat, je Bůh.

Je třeba se hned od počátku rozhodnout jít cestou kříže, neboť toto je cesta dokonalosti, kterou vytyčil náš Pán slovy: Vezmi svůj kříž a následuj mě. On je náš vzor, a kdo se řídí jeho radami s jediným úmyslem, aby ho uspokojil, nemusí se ničeho obávat. (Dopis 194; Život 15,13)

Modleme se:

Naplň nás, Pane, moudrostí kříže, abychom se plně sjednotili s tvým Synem a spolu s ním působili v církvi pro spásu světa. Skrze Krista, našeho Pána.

První zastavení - Ježíš odsouzen k smrti

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,

V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Byl jsem jak krotký beránek, kterého vedou na porážku. Ani potuchy jsem neměl, že mi strojí úklady: „Zničme strom i s jeho mízou, vytněme jej ze země živých, ať není památky po jeho jméně!“ (Jer 11,19)

Pilát chtěl lidu vyhovět, proto jim propustil Barabáše. Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. (Mk 15,15)

Text sv. Terezie

Celý svět stojí v plamenech, dychtí po tom, aby ještě jednou odsoudili Ježíše Krista, zahrnují ho nesčetnými urážkami a snaží se zničit jeho církev.

Ach, Věčný Otče, toliké bičování a ukrutné bolesti nelze přehlížet. Je to možné, že musí vždycky platit tento svrchovaně nevinný Beránek? Už to nedopouštěj, Pane! Prosím tě pro to, jaký jsi, aby ses slitoval nad mnoha dušemi, které jdou do záhuby, a abys zachránil svou církev. Už nedopusť, aby se mezi křesťany zakořenilo tolik zlého. (Cesta 1,5; 3,8.9)

Druhé zastavení - Ježíš přijímá kříž

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

On nesl naše utrpení, obtížil se našimi bolestmi, ale my jsme ho pokládali za zbitého, od Boha ztrestaného a ztýraného. On však byl proboden pro naše nepravosti, rozdrčen pro naše zločiny, tížily ho tresty pro naši spásu, jeho rány nás uzdravily. (Iz 53,4-5)

Vzali tedy Ježíše. On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. (Jan 19,17)

Text sv. Terezie

Cestu kříže vyhradil Bůh pro své vyvolené; čím víc je miluje, tím více trápení na ně sesílá. Odměnou za všechna trápení je Boží láska. Kdo by je tedy nemiloval za tak drahocennou cenu? (Cesta 18,1; Dopis)

Třetí zastavení - Ježíš poprvé padá pod křížem

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. (Iz 50,6)

Amen, amen, říkám vám: nepadne-li pšeničné zrno do země a neodumře, zůstane samo, odumře-li však, přinese hojný užitek. (Jan 12,24)

Text sv. Terezie

Kristus je vždy nejlepší přítel a je naším velkým společníkem, neboť vidíme, že je člověk jako my, že je podroben týmž slabostem a utrpení. Dokážeme si ho snadno představit. Při přemýšlení o Kristu si máme připomínat lásku, jakou nám projevil, když nám udělil tolik milostí, a vroucí lásku Otce, který nám v něm dal důkaz, že jsme jeho, neboť láska volá po lásce. (Život 22,10.14)

Čtvrté zastavení - Ježíš se setkává s matkou

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Nyní praví Hospodin, který si ze mě vytvořil služebníka již v matčině lůně, abych zas k němu přivedl Jakuba, abych mu shromáždil Izraele. Tak jsem ve cti u Hospodina, protože Bůh můj je mou

silou. Řekl mi tedy: Nestačí, že jsi mým služebníkem, abys obnovil Jakubovy kmeny a zbytky Izraele přivedl nazpět. Dám tě národům jako světlo, aby se má spása rozšířila až do končin země.
(Iz 49,5-6)

Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: On je ustanoven k pádu a povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí. (Lk 2,34-53)

Text sv. Terezie

Život je dlouhý a plný trápení, je třeba stále přihlížet k tomu, jak je snášel Kristus. Být s dobrým Ježíšem a s jeho nejsvětější Matkou, to je příliš krásné. Líbí se mu, když tu a tam prožíváme spolu s ním i jeho trýzně. (6 Hrad 7,13)

Páté zastavení - Šimon z Kyrény pomáhá Ježíši nést kříž

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho; ale kdo ztratí svůj život pro mě a pro evangelium, zachrání ho.
(Mk 8,34-35)

Když ho odváděli, zadrželi jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem. (Lk 23,26)

Text sv. Terezie

Jděme společně, Pane: půjdu, kamkoliv půjdeš ty. Dcery, přijměte na sebe jeho kříž. Nevšímejte si toho, co se o vás říká. I kdybyste zakoply a padly jako On, nikdy se nevzdalujte od kříže, ani jej neopustěte. (Cesta 26,6.7)

Šesté zastavení - Veronika otírá Ježíši tvář

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Neměl podoby ani krásy, aby upoutal náš pohled; neměl vzhled, abychom po něm zatoužili. Opovržený, opuštěný od lidí, muž bolesti, znalý utrpení jako ten, před nímž si lidé zakrývají tvář, potupený, od nás nevážený. (Iz 53,2-3)

Jeho zrádce s nimi smluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho se chopte a obezřetně ho odveďte.“ A když přišel, hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Mistře!“ a políbil ho. (Mk 14,44-45)

Text sv. Terezie

Když pak duše myslí na Pána, zabývá se jeho životem a jeho utrpením, připomíná si jeho líbeznou a nezměrně krásnou tvář a zakouší závratnou útechu. Je to milá vzpomínka, jež hodně

potěší a posílí. Jeho obraz se může vrýt do paměti tak živě, že nemůže být smazán až do dne, kdy se jím duše bude těšit bez konce. (6 Hrad 9,14.3)

Sedmé zastavení - Ježíš podruhé padá

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Byl proboden pro naše hříchy, rozdrcen pro naše viny, tížily ho tresty pro naši spásu, jeho rány nás uzdravily. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý šel svou vlastní cestou. Hospodin na něj uvalil vinu nás všech. (Iz 53,5-6)

Trochu poodešel, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, jestliže je to možné, ať mě mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ (Mt 26,39)

Text sv. Terezie

Tento náš Pán vidí tak rád, že ho milujeme a vyhledáváme jeho společnost, že nás nepřestává tu a tam volat, abychom šli k němu. Obejměte kříž, který nesl Ježíš na ramenou, a přesvědčte se, že máte dělat jen to. Ta, která z lásky k němu dokáže trpět víc, ať trpí, a bude nejšťastnější. (2 Hrad 2.7)

Osmé zastavení – Ježíš utěšuje jeruzalémské ženy

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Na co si člověk může naříkat? Ať si naříká na své hříchy! Zkoumejme a zpytujme své cesty, vraťme se zpět k Hospodinu. (Pláč 3,39-40)

Za ním šel velký zástup lidu a ženy, které nad ním naříkaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi.“ (Lk 23,27-28)

Text sv. Terezie

Budete-li zkormoucené a ztrápené, zahleďte se na něho, jak jde do Olivetské zahrady, jak je uvázán u sloupu a je tak opuštěný, že ho můžete, hned ta, hned ona, těšit. Anebo se na něho zahleďte, jak nese kříž na svých ramenou, když mu nedovolí ani vydechnout. A tehdy se na vás podívá oněma krásnýma očima, plnýma soucitu a slz; zpomene na své bolesti, aby vás utěšoval ve vašem trápení, jen když vy na něho budete hledět. (Cesta 26,5)

Deváté zastavení - Ježíš padá potřetí

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Popatřte a hleďte, je-li jaká bolest jako bolest moje, ta, která mi byla způsobena, jíž mě zarmoutil Hospodin v den svého planoucího hněvu. (Pláč 1,12)

Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem; a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť moje jho netlačí a mé břemeno netíží. (Mt 11,29-30)

Text sv. Terezie

Všichni musí nést své vlastní kříže, i když jsou různě těžké. Touto cestou kráčel Kristus a stejně musí žít všichni, kdo ho chtějí následovat, nechtějí-li zbloudit. Avšak požehnané kříže, za které dostáváme už v tomto životě tak vrchovatou odměnu. (Život 11,5)

Desáté zastavení - Ježíš vysvlečen ze šatů

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Proč je červený tvůj oděv, tvůj šat jak toho, kdo šlape v lisu? V lisu jsem šlapal sám, z národů nebyl se mnou nikdo. Rozšlapal jsem je ve svém hněvu, ve své nevoli jsem je zdeptal, až mi jejich krev stříkala na šaty a potřásl jsem celý svůj oděv. (Iz 63,2-3)

Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Jeho šaty si rozdělili losem. (Lk 23,34)

Text sv. Terezie

Je Boží vůle, aby v tomto životě nikdy nechyběla soužení a pokušení všeho druhu, aby Pán prověřil ty, kdo ho milují, jestli dokáží pít jeho kalich a nést jeho kříž. Chci trpět, Pane, protože i tys trpěl. Ať se na mně vždy naplní tvá vůle! (Život 11,11.12)

Jedenácté zastavení - Ježíš přibit na kříž

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Byl týrán, ale podrobil se a neotevřel svá ústa jako beránek, vedený na porážku; jak ovce, která mlčí před stříhači, neotevřel svá ústa. Odstraněn byl soužením a nespravedlivým soudem. Kdo se stará o jeho právo? Vyrván byl ze země živých, pro zločin svého lidu byl ubit k smrti. (Iz 53,7-8)

Bylo devět hodin dopoledne, když ho ukřiovali. Zároveň s ním ukřižovali dva zločince, jednoho po jeho pravici, druhého po levici. Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili,

potřásali hlavou a říkali: „Hleďme, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho znovu vystavět! Zachraň sám sebe a sestup z kříže!“ (Mk 15,25-27.29-30)

Text sv. Terezie

Víte, co to znamená být opravdu duchovní? To znamená stát se Božími otroky poznačenými jeho železem, totiž křížem, takže je může prodat, jak se prodávají otroci ve světě, neboť tak byl prodán i on. Nemějte strach učinit toto pevné rozhodnutí, mnoho tím získáte. (7 Hrad 4,8)

Dvanácté zastavení - Ježíš umírá na kříži

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko jsi od mých proseb, od mého hlasitého nářku. Já však jsem červ, a ne člověk, na pohanu lidem, na potupu chátře. Posmívají se mi všichni, kdo mě vidí, šklebí rty, pokyvují hlavou: spoléhal na Hospodina, ať ho zachrání, má-li ho rád. Obkličuje mě smečka psů, tlupa zlosynů mě svírá; probodli mi ruce i nohy, spočítat mohu všechny své kosti. Zevlují, pasou se pohledem na mě. (Ž 22,1.7-8.17-18)

Když bylo dvanáct hodin, nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. Ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachtani?“ To je v překladu: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil,“ Ježíš však vydal mocný hlas a vydechl naposled. (Mk 15,33-34.37)

Text sv. Terezie

Upřete svůj pohled na Ukřižovaného a všechno bude pro vás snadné. Jestliže nám Pán dokázal svou lásku tak velkými skutky a tak hronými mukami, proč ho chceme uspokojit pouze slovy? (7 Hrad 4,8)

Třinácté zastavení - Ježíš snat z kříže

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,
V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Jaké svědectví o tobě vydám, k čemu tě připodobním, jeruzalémská dcero? K čemu tě přirovnám, čím tě potěším, panno, dcero siónská, Tvá těžká rána je veliká jak moře, kdo tě uzdraví? (Pláč 2,13)

Přišli tedy vojáci a přerazili kosti prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřerazili, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda. Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před Židy jen tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmut Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a snal jeho tělo. (Jan 19,32-34.38)

Text sv. Terezie

Bůh nám nemůže prokázat větší přízeň, než že nám dá žít tak, abychom napodobovaly život jeho milovaného syna; proto posílí naši slabost, abychom ho následovaly v mnoha utrpeních. Víc vytrpěli ti, kteří se víc přiblížili k našemu Pánu Ježíši Kristu. Zamyslete se nad tím, co vytrpěla jeho nejsvětější Matka. (7 Hrad 4,4,5)

Čtrnácté zastavení - Ježíš uložen do hrobu

K: Klaníme se ti, Kriste, a velebíme tě,

V: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Biblický text

Po útrapách se jeho duše nasytila světlem a spočinul v Jeruzalémě, na místě pokoje. Můj spravedlivý služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny. Proto mu udělím mnohé a s reky rozdělí kořist proto, že sám sebe vydal na smrt, že se dal přičíst ke zločincům, když nesl hřích mnohých a prosil za viníky. (Iz 53,11-12)

Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého lněného plátna a uložil ho do své nové hrobky, kterou si dal vytesat ve skále. Marie Magdalská a druhá Marie přitom seděly naproti hrobu. (Mt 27,59-16)

Text sv. Terezie

Můj Pane a mé Dobro! Jak to, že chceš, aby člověk miloval tak nešťastný život? Jedině pro naději, že jej ztratíme z lásky k tobě nebo že jej strávíme celý ve tvé službě. Neboť žít bez tebe není nic jiného než tisíckrát umírat. (3 Hrad 1,2)